

AHA-HO-ho-hooo!

Vinčovačka od dzeviatakov

Vinčujem, vinčujem, na tote šviatočki,
žebi sce buť po cali rok zdravučki.

Vinčujem, vinčujem na totu svatu viťju,
žebi sce maľi pokope calu fameliju,
žebi še vam ušlo aj tej paľenočki,
do jednej i do druhej nožočki,
žebi sce nechramalať do jednoho boka,
žebi sce buť ščešliví počas caloho roka.

A ešče vinčujem, vinčujem na to Božie narodenie,,
žebi sce maľi doma pokojne pošedzeň.

(Natália, Karolína, Alexandra a Emil, 9.A)

December 2022

Občasník žiakov a učiteľov ZŠ s MŠ Bracovce

Stromček Vianoc

Náš stromček vianočný
dávno stojí v izbe.

Postavili sme ho všetci,
čo bývame v dome.

Sú na ňom ozdoby
od výmyslu sveta,
duté čokoládky, salónky,
na vrchole hviezda.

Teraz iba dúfam,
či nepríde kráľ sveta.

Stromček, to je symbol Vianoc,
od rána sa ligoce.

Prečo ligoce sa tak skoro?

Nečudo! Blížia sa Vianoce!

(Hana Sevková, 3. A)

Zima

Vonku sneží, tíško padá,
na okná nám všetko sadá.

Ozdôbky všade dávame,
na Ježiška spolu čakáme.

Darčeky on nám prinesie,
azda ma čert neodnesie!

Dobrý som po celý rok bol,
dokonca som aj podrástol.

(Patrik Lukáč, 8.A)

Zima a zvieratká

Tuhá zima nastala,
medvedica zaspala.

Za stromami, tam sa mihla,
sýkorečka naša zimná.

Vydrží aj cez zimu,
netreba jej perinu.

Srnky a ľielene
hľadajú si zelene.

Bažanty sa v kroch skrývajú,
pred ľiskami utekajú.

Vlci v noci zavýjajú,
korist v snehu ukrývajú.

Vrabčeky si čvirkajú,
zo zrna sa radujú.

Hlodavce sa v nore skryjú,
aj do domu sa nám ryjú.

Veľké vtáctvo odletelo,
malé vtáctvo zostalo.

Ryby žijú si pod ľadom,
neumrú ony hladom.

Báseň sa končí pomaly,
všetky zvieratka tíško zaspali.

(Filip Janoško, 8.A)

Vianočné zvonce

Čo to, čo to deti počujú?
Vianočný zvonec zaznel.

Vianoce nám práve začali,
na kapustnicu sme čakali.

Všetkým sa zbiehajú slinky
na vianočné pochutinky.

Stromček už krásne svieti
a Sám doma v ušiach znie ti.

Vianočná pohoda k nám prichádza,
starý rok pomaly odchádza.

A ten Nový 2023 nakráča,
každý zje kus svojho koláča.

Kto vie, koľko nadelí
a či bude veselý...

(Natália, Alexandra, Karolína a Emil, 9.A)

Mikulášska báseň

Padá snežík, vietor fúka,
Mikuláš nám dary nuká.
„Pre poslušné detičky
mám tu plné balíčky.

Pre tie neposlušné deti
nachystané mám len smeti.“

Pomáhal som mamičke,
nebral hračky sestričke.

Pomáhal som ocinkovi
a nerobil zle bratovi.

Prídi, prídi, Mikuláš,
my vieme, že rád nás máš.

(Samuel Platonov, 7.A)

Jesika Tołogová — 7.A

Mikuláš

Svätý otec Mikuláš,
za chvíľočku si tu zas.
Počítame dni kym prídeš,
dobré srdcia ku nám prines.

Už počujeme tvojich služobníkov,
deti sú plné radostí a krikov.
Anjelov, ktorí nádherne spievajú,
čertov, ktorí neustále vystrájajú.

Mikuláško náš,
neobídí nás!
Za balík zaslúžených sladkostí
náš spev ti vojde do kostí.
(Zdenka Michalko-Kudrejová, 8.A)

Welcome Santa

Santa, when are you coming?
I heard something running
I hope you'll bring me some gifts,
because I gave you cookies and milk.

When I went down the stars
you should of seen my face,
we all was so surprised
by the look of this place!
(Samanta Kančiová, 7. A)

Prvý deň v škole

Dnes ráno k nám do triedy prišla nová žiačka Mia. Bola veľmi pekná a milá. Pani učiteľka nás poprosila, aby sme ju privítali a ukázali jej školu. Samozrejme, že ja som hneď zdvihla ruku a povedala, že ju po vyučovaní našou školou prevediem.

„Ahoj,“ pozdravila sa mi. Predstavila som sa jej a na prvý pohľad sa mi zdala celkom fajn.

Naše prvé kroky viedli do šatne.

„Psst!“ skríkla na mňa.

„Hľa, niekto tu je,“ odpovedala som, „isto je to iba školník.“

Prechádzali sme sa po škole a začuli sme strašný buchot a tiež zvuky „haf-haf“. Vždy sa to ozývalo. Mysleli sme si, že sú to prváci a že sa učia o zvieratkach.

„Haha, haha,“ smeje sa Mia. A v tom „prask“. Začuli sme, že niečo spadol v učebni biológie. Okamžite sme sa tam šli pozrieť. No keď sme vstúpili do učebne, hneď sa za nami zavreli dvere. Extrémne sme sa zľakli. A v tom zrazu: „klop, klop, klopiti, klop“ a za dverami niekto vravel „á-á, ó-ó“. Dvere sa otvorili a my sme pomaly chceli vyjsť von. Preskočili sme dvere a bum! Dvaja spolužiaci na nás vysypali konfety a skríkli: „Vitaj, MIA!“

Veľmi sme sa zľakli, ale zároveň sme chytili záchvat smiechu.

„Ahaha, to vy ste nás sledovali v šatni, že? A robili aj to haf-haf?“ Už mi to došlo. Min prvy deň bol nezabudnuteľný a veľmi zábavný.

„Čau! Zajtra sa vidíme,“ skríkne na mňa. Rozlúčime sa a ja frčím domov porozprávať všetko mamke.

(Michaela Kováčsová, 7.A)

Deti ŠKD

L'úbostná báseň

*Mám rád dievča, ktoré je krásne,
skladám o ňom krátke básne.*

*Jej vlasys, tak tie hnedé sú,
do mojich očí radosť vnesú.*

*Ďaleko ja od nej bývam,
tým viac sa o ňu zaujímam.*

*Jej oči, tie sa zelenajú,
moju lásku dostávajú.*

*Pery, tie má purpurové,
no sú aj trochu ružové.*

*Na lícach má zopár pieh,
vidieť ich je pre mňa liek.*

*Tvár má celú prekrásnu,
mne ohne v srdci nehasnú.*

*A na duši tiež je pekná,
viac než známe kvety z lekna.*

Báseň sa tu končí.

moja láska nekončí.

F-1

Hviezda

Aj hviezda býva občas na dne,
tak ako aj ty.

**Sú dni, keď človek vážne
nemá chuť ani žiť.**

Ale postav sa z dna a pod!

Zvládaš sama veľmi veľké veci,
už len to, že ti neodpláva loď

ti dáva chuť. (Alexandra Korpášová, 9.a)

Veselé FRAZEOLOGIZMY

Zasiahnutý vodný hydinový vták vydá svoj signál.

(Trafená hus zagága)

Po umelým slnečným žiareniám býva temnota.

(Pod lampou býva najväčšia tma)

Indisponovaný ako bzučiaci otravny bezstavovec.

(Byť slabý ako mucha)

Chladný kamoš beží maratón po opornej sústave tela.

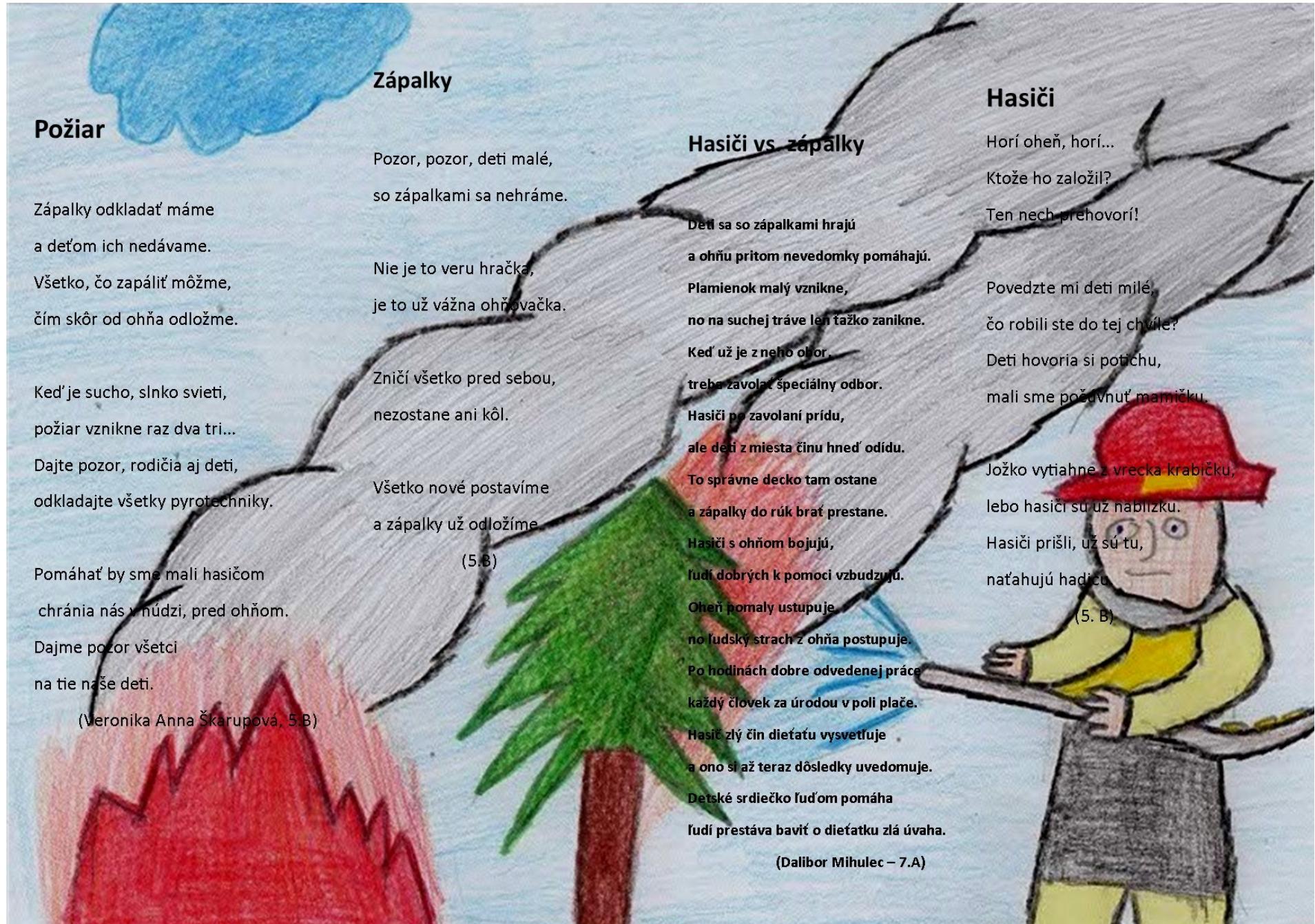
(Mráz mu beží po chrbte)

Majú gény ako dva produkty samíc hydiny.

(Podobajú sa ako vajce vajcu)

Vlastní orgán sluchu ako veľkoplošná bodliakovitá rastlina .

(Má uši ako lopúchy)

Ľúbosná báseň

Láska to je poklad veľký,

keď ju máš, môžeš vzácný byť,

že niekoho môžeš ľúbiť.

Či je to láska k rodine,

ktorá samozrejmá je,

či ku kamarátom, ktorých máme,

s úctou sa k nim správame.

Alebo láska k osobe,

ktorá v živote sa nám zjaví

a aj napriek tomu, že niekedy prídu obavy

tu pre nás je, a tým nám dokazuje,

že nás miluje.

Ked lásku máš, tak si ju váž,

nie je to samozrejmá vec,

a nie vždy nám to dôjde hneď.

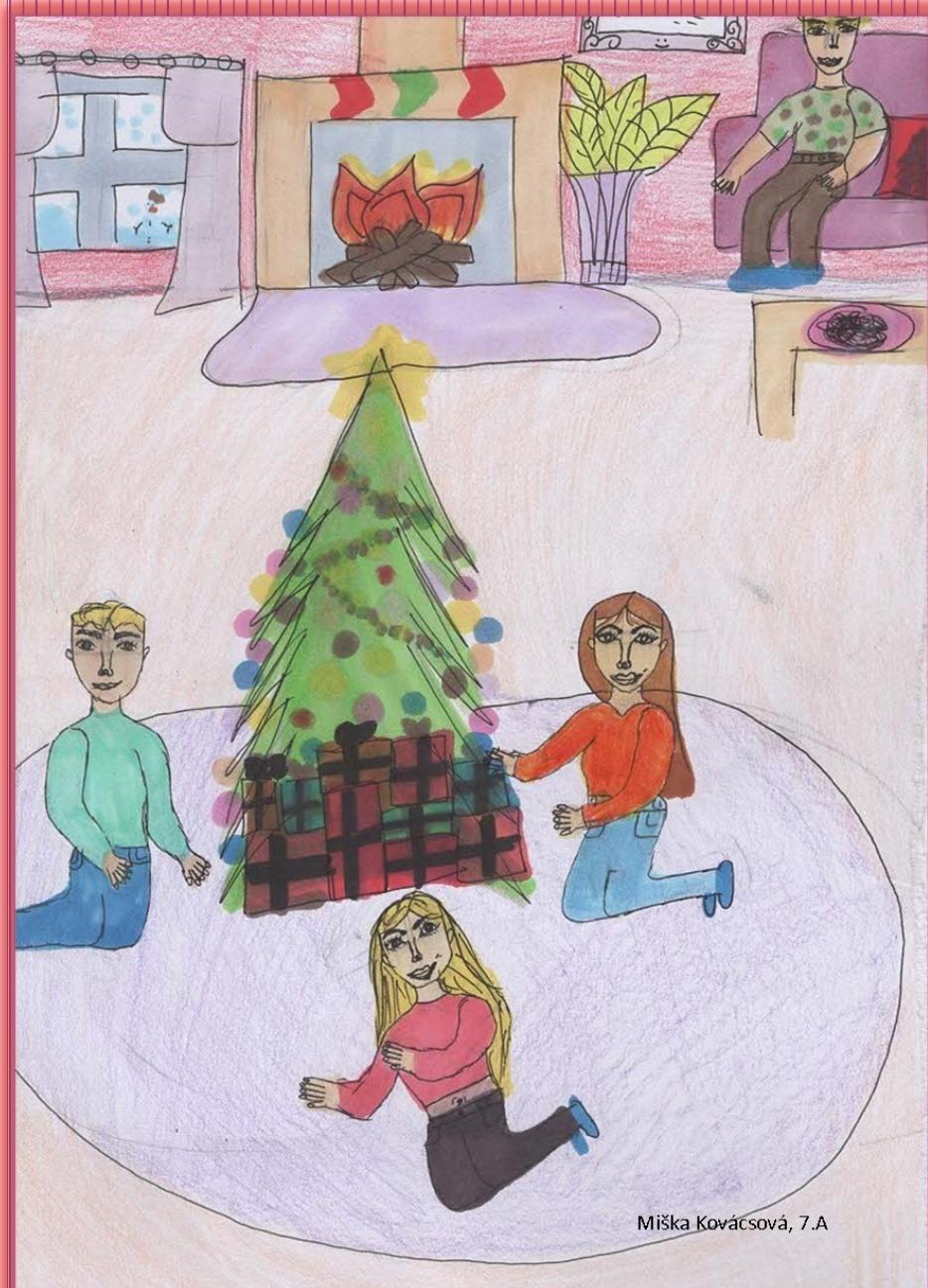
Ale keď bude neskoro, oľutuješ,

že si viackrát nepovedal to slovo...

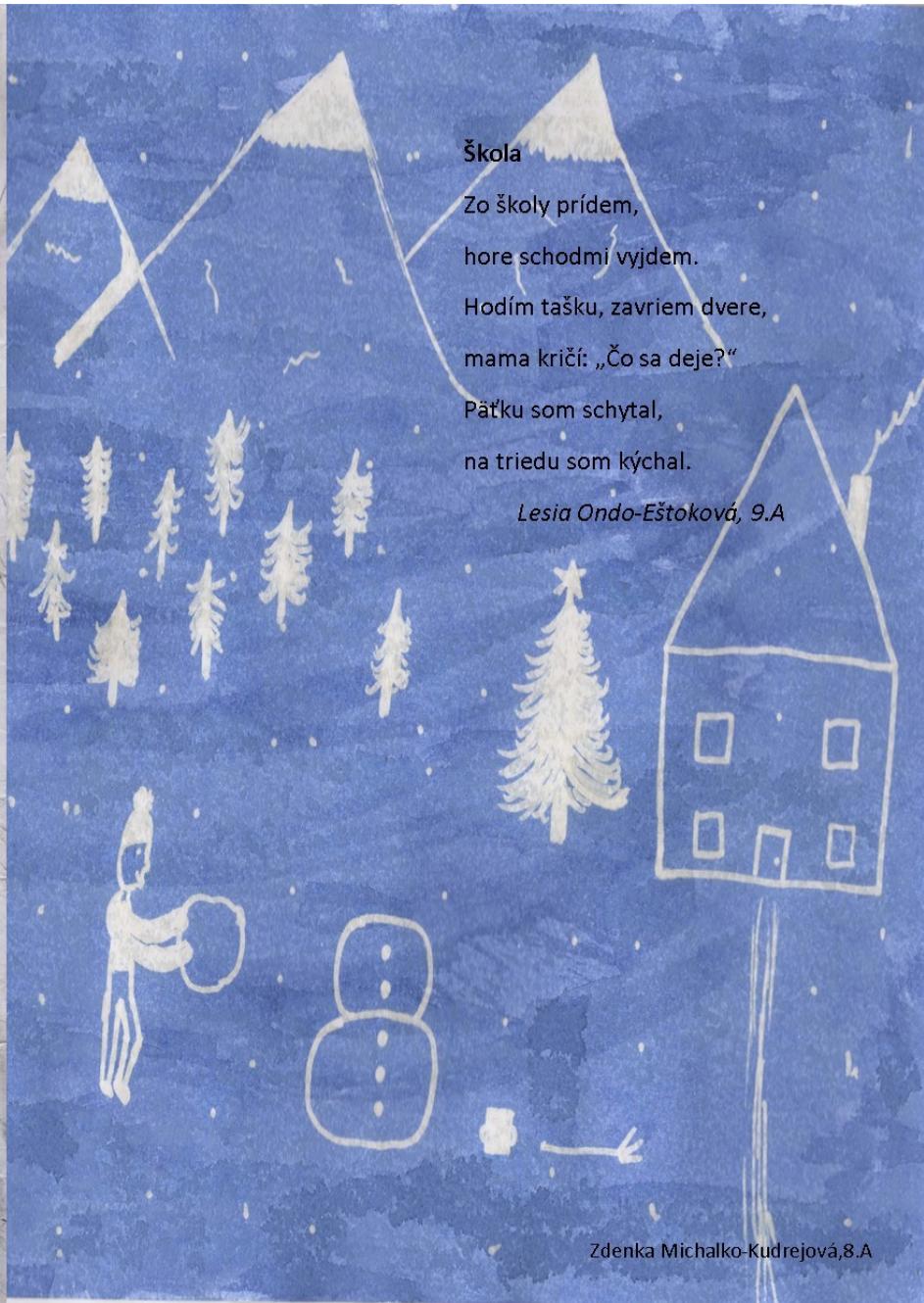
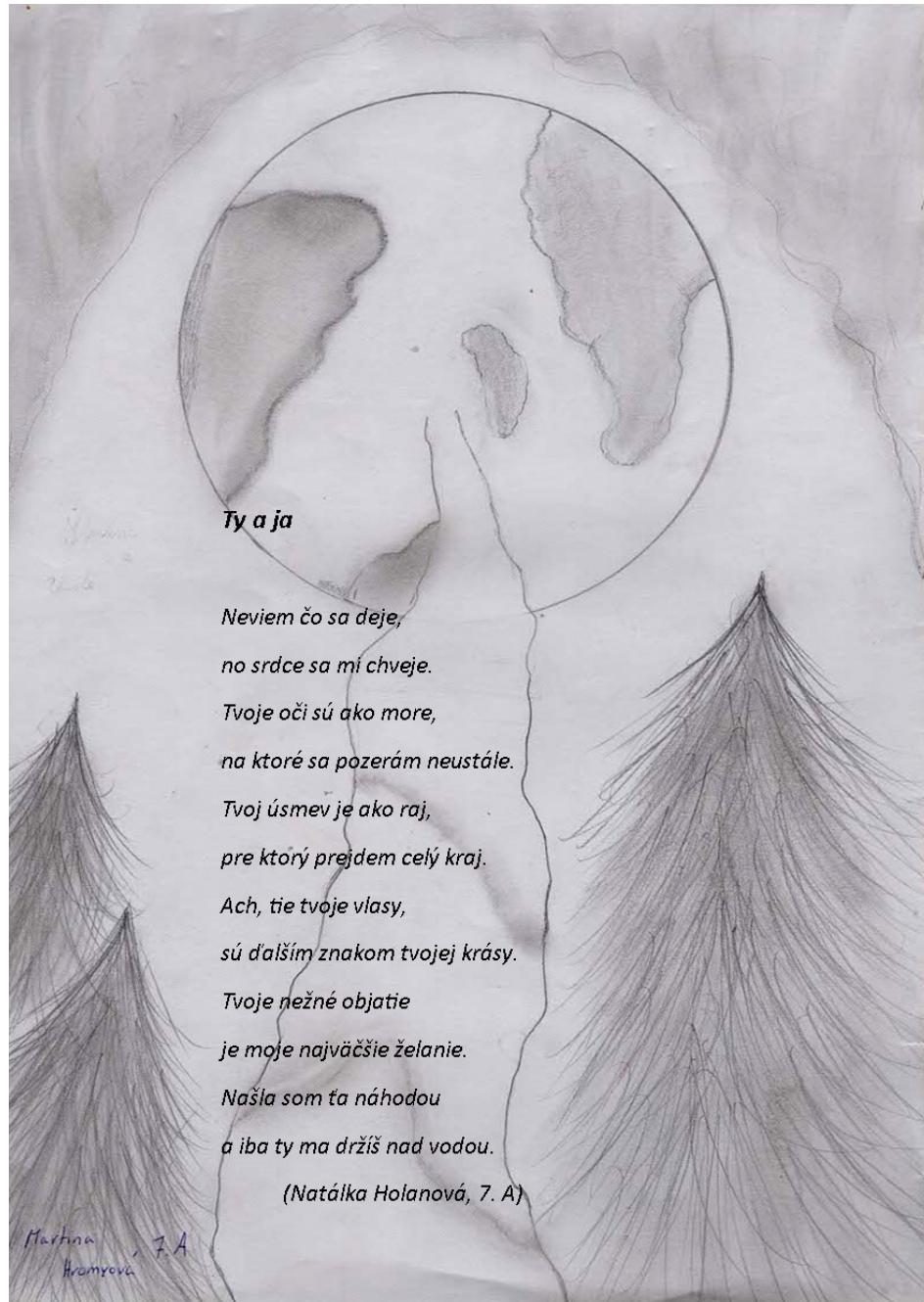
ľúbim ňa,

tak ňim nešetri a pamäтай,

že aj ty lásky schopný si. (Zdenka Michalko-Kudrejová, 8.A)

Miška Kováčová, 7.A

★ * ★ * Merry Christmas

Tongue twisters

Send me some sand so I can send it to someone.
We will switch the switch to switch the switch.
She sells the shelves near the Silver Shell.
I wish you to get a wish to make a wish.

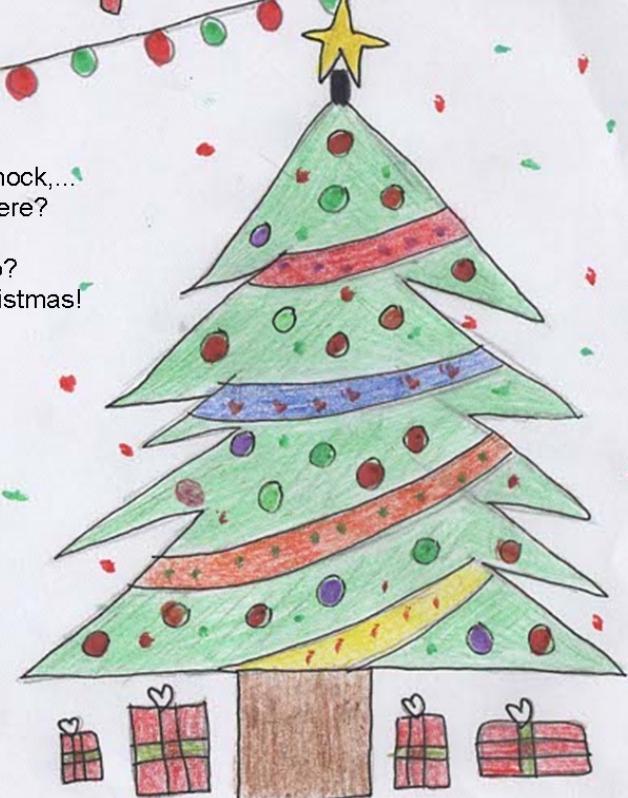
Martin Mihal' o, 9.A

Peter Piper picked a peck of pickled peppers.
If Peter Piper picked a peck of pickled peppers,
How many pickled peppers did Peter Piper pick?
Give papa a cup of proper coffee in a copper coffee cup.
Seventy-seven benevolent elephants.

Alexandra Korpášová, 9.A

Knock, knock,...
Who's there?
Mary.
Mary who?
Mary Christmas!

It's raining, it's going to rain, it's raining, it's not raining.
Jump up and jump down, to skip and to bounce.
Hairdresser cuts hair, scissors cut hair.

Natálka Rezanková, 9. A

Gáma Kanciová 9.A

Viktória Poláková, 7.A

Voľný verš a svet

Svet bez nádychu je nečistý a nespravodlivý

Ľudia si nedajú rady

nevážia si krásny svet

Ľudia umierajú kvôli chybám

nedbalých ľudi

kvôli hlúpostiam druhých

toľko havárií, toľko škody

toľko zranených, mŕtvych, ktorí

už nie sú medzi nami

koľko záchrany od našich ochrancov

nedá sa spočítať ani prstami

Koľko živelých pohrôm, kolké strachy

si tí ľudia musia zažiť

koľko útrap a ani trochu našej úcty

Zápalky a rôzne iné nebezpečné hry

robia veľké divy s deťmi

myslia si, že je to iba zábava

no kto sa o nich v probléme postará

Koľko ľudí už stratilo život kvôli chybám

čas sa nedá zobrať späť

iba ponaučiť sa musí svet

aby mohol dýchať

a iba my to môžeme zmeniť

uvedomiť si, že dá sa žiť

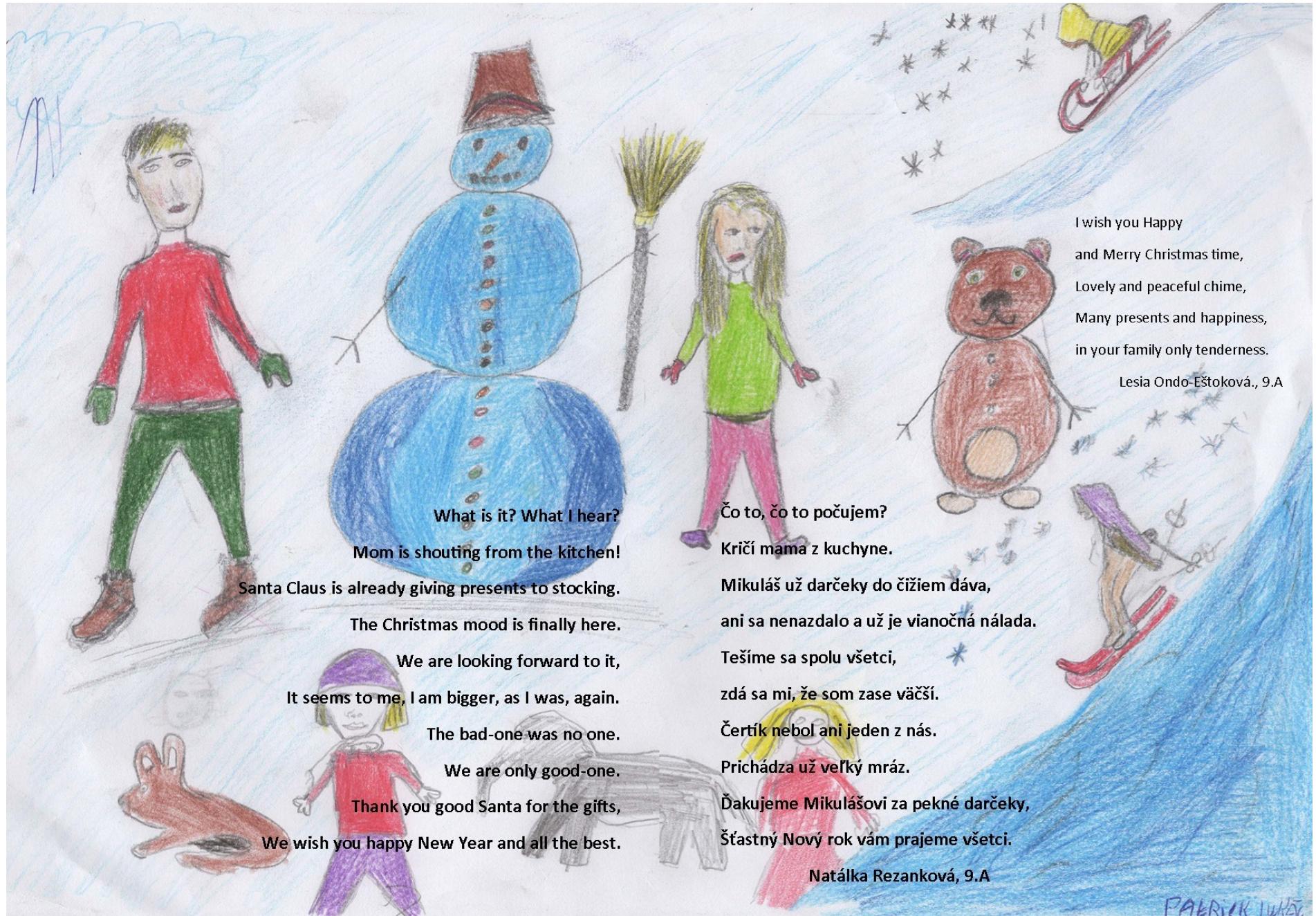
v harmónii

v nádeji na lepší život

Milan Paňo, 7.A

(Alexandra Korpášová , 9. A)

Óda na knižnicu

Ó, knižnica moja vzácná,
si pekná ako kvet,
do duše mi ihned' vlet.

Ó, knižnica, máš v sebe veľa tajomstiev,
chceme ich rýchlo odhaľovať
a dobré pocity v srdci mať.

Ó, knižnica, pobaviš a naučíš,
čítať knihy chce riadny ctič.

Ó, knižnica, ukrývaš v sebe múdrostí
sveta,
vnášaš do našich sŕdc veľa nového
svetla.

(Lesia Ondo-Eštoková, 9. A)

Óda na knižnicu

Ó, knižnica, daj nám vedomosti,
nech vieme všetko, čo nám do života treba.
Z tvojich kníh sa učíme veľa.
Od romantizmu až po vedeckú literatúru
je tam toho ozaj veľa,
až neviem, či nám všetko treba.

Ó, knižnica, keď ťa navštívime,
v tvojich múdrych stenách cílime
ten pach nových, ale i starých kníh.
Uvidíme pani knihovníčku ako sa usmieva,
keď zbadá, že prišla nová návšteva.

Ó, knižnica, tvoj typický pach
v nás zbudí bádateľa
a začíname čítať ostošest'.
A keď už máme toho veľa,
oddýchnuť si tam môžeme tiež.

(Martin Miháľo, 9. A)

Óda na knižnicu

Ó, knižnica, si naše malé relaxačné miesto
no žiaľ aj cez to
ťa predsa len niekto nemá rád,
takých ľudí sa aj treba báť.

Ó, knižnica, ty knihami zamorená špajz,
čo pôjde k tebe každý aspoň raz.
Pomáha nám so stresom
ako pani učiteľkám espresso.

Ó, knižnica, dávaš nám fantáziu pred oči,
s tvojimi knihami sa to dookola točí.
Ó, knižnica, maj nás aj ty vždy rada,
keď otvoríme k tebe vráta.

(Pavol Mihulec, 9. A)

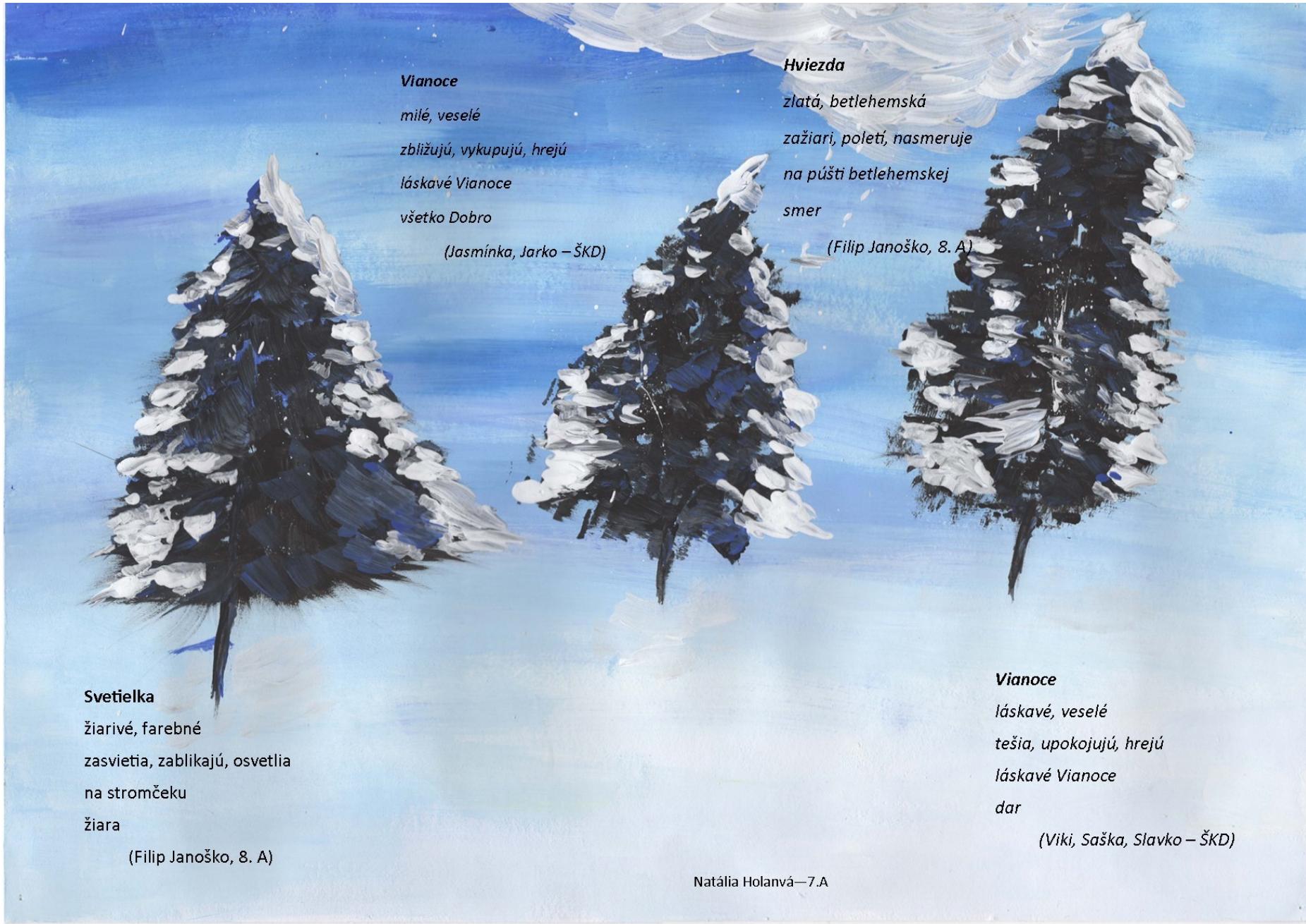
Óda na knižnicu

Ó, knižnica, ty si plná kníh a plná múdrosti.
Ó, kol'ko je v tebe slov a textov,
to sa nedá ani zrátať.
Ó, kol'ko rokov tie poklady sú,
kol'ko spomienok na našich predkov.

Ó, ty centrum múdrosti,
z ktorého ídem čerpať znalosti.
Ó, knižnica, ty si domovom pre ľudí,
ktorí chcú, zrelaxovať, zložiť kosti.

Ó, knižnica, plná sú drámy a fantázie,
tol'ko dobrodružstva s tebou zažijem.
Ó, milé moje kníhy na polici
v tej našej krásnej školskej knižnici.

(Alexandra Korpášová, 9. A)

V jasliach na slame

Dvaja ľudia kráčali po lese. Išli pomaly, lebo boli zmorení únavou. Mali za sebou dlhú cestu. Boli to Mária a Jozef. Šli do mesta Betlehema, kde kedysi býval kráľ Dávid. Tu sa museli zapísati, lebo cisár nariadił sčítanie ľudu. A čo cisár rozkázal, tomu sa nedalo vyhnúť. Cisár Augustus chcel vedieť, koľko má v krajinе ľudí. Každý sa musel zapísati vo svojom meste. Preto putovali aj Jozef a Mária do Betlehema. To boli ich mesto, lebo tam predtým bývali ich rodiny.

Cesta do Betlehema bola dlhá. Jozef a Mária nemohli ísť vlakom, lebo vtedy nijaké neboli. Nemohli ísť ani na voze, lebo boli chudobní. Boli preto veľmi unavení, najmä Mária.

Konečne uvideli domy. Už bol večer. Slniečko zapadlo. Jozef povedal: „Ešte kúsok, Mária. Hned tam budeme. Určite sa niekde nájde miesto, kde si odpočiniete a prenucujeme.“

Ked' došli do Betlehema, bola už tma. Vyhľadali dom, kde si ľudia po ceste mohli odpočínuť. Dúfali, že tam bude voľné lôžko pre Máriu, aby si mohla odýchnuť. Ale v meste bolo veľa ľudí, ktorí prišli na sčítanie. Všetci potrebovali nocľah. Márne Jozef a Mária chodili sem a tam, nikde nenašli miesto na prenocovanie.

Čo mali robiť? Zostať pod holým nebom? Napokon predsa len niečo našli. Prázdnú maštaľku. Vstúpili dnu a rozhliadli sa. Ovečky boli asi vonku na pastvinách. Na zemi ležala čerstvá slama a boli tam aj jasličky plné sena. Jozef pripravil zo slamy pre Máriu lôžko. Potom spoločne dákovali Bohu za tiché miestečko v maštaľke. „Dobre sa vyspi, Mária!“ „Dobrú noc, Jozef...“ A potom bolo ticho.

Vonku vládla hviezdnatá noc. Tej tichej a tmavej noci sa v Betleheme stało niečo úžasné. Splnila sa vec, ktorú už dávno predpovedali proroci. Márii sa narodilo dieťa! Bolo celkom maličké a bezbranné, ako každé novorodeniatko. Vyzeralo ako obyčajné dieťa, ale bolo to sväté dieťa. Bol to Boží Syn! Ked' vyrastie, bude kráľom a všetci ľudia budú šťastní. Tak to povedal anjel.

Mária mala prenesmiernu radosť. Vzala synčeka do náručia a nežne ho pobozkala. Aj Jozef sa radoval. Hladkal dieťa svojou veľkou upracovanou rukou. Mária zabalila dieťa do plienok. Nemala nijakú kolísku ale Jozef zobrajal jasličky a mäkkoo ich vystlal. Matka do nich vložila syna. „Bude sa volať Ježiš,“ riekla. „Tak to povedal anjel.“ Tak tam ležal malý kráľ, v kŕmidle pre zvieratkov. Syn Boží sa narodil v maštaľi. Okrem Jozefa a Márie o tom ešte nikto nevedel.

Vyfarbi si obrázok :)

Vianočné vtipy :)

Mamiiii ja by som chcela na Vianoce psa.....

- Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok !!!!!

Eskimácka múdrost: Nikdy nejedz žltý sneh.

"Pán riaditeľ, môžete mi dať zajtra voľno?" pýta sa v práci pán Mrkvíčka. "Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným upratovaním."

"Z takého dôvodu vám predsa nebudem dávať voľno!" rezolutne to odmietne riaditeľ.

"Dakujem," vydýchne si zamestnanec. "Vedel som, že je na vás spoľahlivotie."

"Oci, naozaj mi ten iPad priniesol Ježiško?" Pýta sa Jožko otca.

"Ale samozrejme, čo ti to napadlo?"

"No, že celý deň stojí nejaký chlapík pri domových dverách a chce tretiu splátku."

Policajt sa rozhodne, že si ulovi vianočného kapra.

Zobral náradie a začal sekáť dieru do ľadu.

Odrazu príde za ním jeden pán a kričí:

-Okamžite prestanite sekáť do toho ľadu!

-Akým právom mi to zakazujete!?

-Právom správcu zimného štadióna!

Tonko Tatár 8. A

"Dal som manželke pod stromček psa."

"A prečo psa?"

"Už sa teším, ako ma s ním bude posielat' večer von!"

○ Vianociach hovorí mamička Jožkovi: "Jožko, zapál vianočný stromček." Za chvíľu príde Jožko a hovorí: "Aj sviečky?"

Na Vianoce kričí malý Jožko cez celý byt na mamičku pri sporáku: "Mami, mami, stromček horí!"

"Hovorí sa, svieti, a nie horí," poučí ho matka.

Chlapček za chvíľu zase začne kričať: "Mami, mami, záclony už tiež svietia!"

Pozor žolík

Milí čitateľia,

kupou našho časopisu ste získali jedného žolíka.

Podmienky používania žolíka sú nasledovné:

1. Ak si sa nepripraví/a na vyučovaciu hodinu a učiteľ ťa vyvolá odpovedať, odovzdávaš mu žolíka, zbabíš sa odpovede, ale tento žolík je už neplatný!
2. Žolíka nemôžeš používať počas odpovedí. Ak začneš odpovedať, budeš oznamkovaný!
3. Žolík neplatí na písomné práce!

Žolík platí pre celý školský rok

2022/2023

JOKER

JOKER